

У свету постоји једно царство

Јасминка Петровић у овом делу отвара нам врата света љубоморе, неприхватања, исмевања, који се убрзо претвара у дивно царство другарства.

Вршњаци живе у неслози, повређују осећања другара, исмевају их и понижавају. Разлике не могу да сакрију. Не могу бити оно што нису. Катарина, Дарко, Љуба, Милица и Илија су предмети исмевања у свом разреду. Због великих ушију, љубоморе и још много тога другари повређују њихова осећања. Противе се дружењу са њима, али само док не открију неке фантастичне особине које поседују. Након тога постају омиљени због особина која нико други нема.

Убрзо постају слојан разред у којем више нема ни најмањег подсмеха. Заједно су решили проблеме и са великим зубима, огромним, клемпавим ушима, наочарима, и диве се једни другима јер такви смешни „додачи“ стално помажу.

Фасцинирало ме је то што Јасминка Петровић речи претвара, као чаробним штапићем, у осећања повређене деце. Читајући, лако се можемо „телепортовати“ у свет тих јунака и стајати тамо, невидљиви и гледати развој догађаја. Док смо у том чаробном свету и гледамо шта се догађа у први трен, лако можемо заплакати, а након тога почети и да се смејемо. Зато је књига јединствена као и јунаци ове приче.